

Operatie Mobilisatie en Jeugd met een Opdracht overeenkomsten en verschillen

- Door Joop Strietman, vijftig jaar verbonden aan het werk van OM -

De geschiedenissen van Operatie Mobilisatie en Jeugd met een Opdracht denk lijken wel op de wonderbare spijziging. Duizenden mensen werden gevoed met slechts vijf broden en twee vissen. Dit wonder van vermenigvuldiging was ongetwijfeld een grote bron van inspiratie en aanmoediging voor de apostelen, voordat zij zelf de wereld introkken. Jezus liet hen zien dat Hij onnoemelijk veel kan met hun weinig.

Hadden we ruim honderd jaar gelden de Student Voluteer Movement waardoor duizenden (vooral studenten) zich hebben ingezet voor de wereldwijde verbreiding van het goede nieuws over Jezus Christus, nu hebben we sinds de afgelopen (ruim) vijftig jaren Jeugd met een Opdracht en Operatie Mobilisatie.

Omdat over Jeugd met een Opdracht mijn kennis en ervaring zeer beperkt is, heb ik collega's in Indonesië, India, het Midden Oosten, Nederland, Engeland en Amerika gevraagd om hun gedachten en ervaringen met mij te delen.

Mijn eerste contact met JmeO had ik in München, bij de Olympische Spelen in 1972. Daarna volgde de tweede keer in Amsterdam, met een 'mars voor Jezus'. Vervolgens was er in het najaar van 1973 een weekend in 't Harde, waarbij medewerkers van JmeO aanwezig waren. Tijdens dat weekend besloot ik met OM op pad te gaan. Daarna heb ik met een OM-team in 1977 op het pas verworven Heidebeek een presentatie verzorgd. Door de jaren heen heb ik zo nu en dan contact gehad met Jeff en Romkje. Ook heb ik door de jaren heen nog weleens wat gedaan op Heidebeek. Bovendien heb ik overal in de wereld mensen ontmoet die met JmeO werkten, of gewerkt hadden.

Met deze beperkte inzicht in zo'n grote en breed vertakte organisatie, moet ik het doen als ik dit onderwerp ga behandelen.

Visionaire oprichters

Het verhaal van JmeO en OM is bij uitstek het verhaal van de levens van Lorren Cunningham en George Verwer, oprichters van de twee organisaties. Zij hebben met tomeloze energie en in de kracht van de Heilige Geest iets in beweging gezet, waardoor honderden miljoenen over Jezus hebben gehoord en er in de hele wereld vele honderden organisaties en initiatieven zijn geboren. Variërend van klein tot enorm groot! Ook al zouden de twee organisaties vandaag ophouden te bestaan, dan nog zou hun invloed via al die organisaties en initiatieven verder gaan. Als golven, krachtig spoelend over de hele wereld heen!

Loren en George hebben altijd een goede relatie met elkaar gehad!

Toen de Logos in januari 1988 in het Beagle kanaal aan de zuidelijke tip van Zuid-Amerika op de klippen liep, stuurde Loren twee dagen later een telex naar George Verwer: *"We hebben voor jou en voor je staf gebeden. De bediening van de Logos en van OM zal in de toekomst nog groter worden dan die in het verleden al geweest is. Houd moed, God is de God van de Opstanding!"*

Hoe zijn die woorden van Loren waarheid geworden, nu er in 53 jaar inmiddels al zo'n 50 miljoen mensen aan boord van de schepen van OM geweest zijn.

George schreef in juli 2020 over hun eerste ontmoeting: *"Loren en ik ontmoetten elkaar in 1962 in Californië. Bill Bright, de oprichter van Campus Crusade for Christ was daar ook bij aanwezig. JmeO was in haar prille beginfase, ontstaan vanuit de kringen van de Assemblies of God.*

Het jaar daarna deed Loren mee aan de tweede OM zomeractie in Europa.

Dat was toen één van de meest omvangrijke verspreidingen van lectuur die Europa ooit heeft gezien: 25 miljoen stuks! Op mijn verzoek coördineerde Loren de verdeling van de voorraad over de landen en de teams.

Tijdens de conferentie hebben we samen heel wat tijd doorgebracht. Zoals iedereen in een leiderschap positie had hij op dat moment zo zijn moeilijkheden. Jaren later vertelde hij me wat een hulp die ontmoetingen toen voor hem zijn geweest."

In 2011 schreef Loren aan George Verwer: *“Darlene en ik hebben zo genoten van onze ontmoeting in de zomer van 1962 in Frankrijk. We waren nog maar net tien dagen getrouwd en op weg naar India en Zuidoost Azië. Die ontmoetingen waren bouwstenen in onze levens.”*

George schreef over een latere ontmoeting: *“Rond 2015 hebben we samengewerkt in een conferentie in Indonesië. Dat was heel bijzonder. We zijn twee totaal verschillende persoonlijkheden. Je zult het niet geloven, maar hij is nog meer hyper actief dan ik ben. Onze tijd samen was kostbaar. Hij deelde toen zijn droom met me, over de toekomst. YWAM en OM .. we zitten samen in hetzelfde team!”*

De overeenkomsten tussen de twee organisaties, zijn legio.

- Ze zijn ontstaan in dezelfde tijd, min of meer rond het jaar 1960. Dat was de tijd van de hippies. Zij vonden een alternatieve levensstijl, lieten het bestaan van ‘huisje-boompje-beestje’ achter zich. Ze trokken de wereld in, op zoek naar vrijheid, ervaringen, oosterse religies en drugs. Floyd McClung woonde lange tijd in Kaboel in Afghanistan, waar hij juist onder deze westerse jongelui werkte. Soms vormde ze met elkaar ‘communes’. Dat OM en JmeO jonge mensen in teamverband de wereld over liet trekken met het evangelie, dat paste helemaal in die tijd.
- Honderdduizenden (veelal jonge) mensen hebben er de kans door gekregen om te ruiken aan de radicale navolging van Christus en het doen van zendingswerk. Hippies waren ook radicaal! Met hun nieuwe vormen van muziek, manier van leven, drugsgebruik en vrije seksuele moraal deden zij het anders dan hun ouders. Bovendien waren veel jongeren uitgesproken marxistisch. Ik herinner me nog gesprekken met zulke ‘radicale’ studenten, die ik in België heb gevoerd. ‘Radicaal zijn’ was toen dus ook zo vreemd nog niet!
- Vele duizenden mensen hebben bij OM en JmeO een ‘injectie’ gekregen, die hen ertoe aanzette om allerlei organisaties te beginnen en initiatieven te nemen. In OM hebben we wel eens geprobeerd om het aantal organisaties te tellen dat door oud-OM-ers is gestart. Ik meen dat het er meer dan driehonderd zijn. Frontiers is daarvan slechts één voorbeeld van. Greg Livingstone had tien jaar bij OM gewerkt, in nauw contact met de oprichter George Verwer. Toen ik in 1974 bij OM betrokken raakte, ging Greg eruit. Hij begon enkele jaren daarna Frontiers, waar nu ook ruim duizend mensen bij werken. Vanuit JmeO is Mercy Ships ontstaan, samen met tal van andere bedieningen. Ik heb de indruk dat de lijst bij JmeO nog wel vele malen langer is. Daar heb ik geen goed zicht op.
- Voor duizenden was de betrokkenheid bij JmeO en OM de opstap naar een inzet voor de lange- of zelfs levenslange termijn. Ik heb de laatste vijftien jaren van mijn actieve inzet bij OM leiding mogen geven aan een samenwerkingsverband tussen verschillende organisaties, met het doel trainingen te geven aan leiders in zendingswerk. Dat gebeurde onder de naam van de Internationale Training Alliantie. De laatste training (de Leadership Matters Cursus) waar ik zelf bij betrokken was, was tevens de honderdste! Steeds was ik daarvoor drie weken van huis, vaak samen met mijn vrouw, om samen intensief met ongeveer dertig leiders in de zending op te trekken. We hebben in die jaren meer dan 3.000 mensen de training zien voltooien. Zij werkten bij meer dan 150 verschillende organisaties. Overal heb ik op deze manier mensen ontmoet die nu bij allerlei verschillende organisaties en bedieningen actief zijn, maar die vroeger hebben meegedaan aan acties van JmeO en OM. Dat was hun opstap!
- JmeO en OM hebben door hun laagdrempeligheid geleid tot de wereldwijde inzet van mensen uit alle delen van de wereld. Nu weten we niet beter, maar slechts enkele decennia geleden waren het nog vooral de westerse christenen die zendingswerk deden. Op onze schepen werken nu bijvoorbeeld soms wel mensen van vijftig verschillende nationaliteiten. Als het op zendingswerk en evangelisatie aankomt, dan heeft de kerk in het niet-westerse deel van de wereld inmiddels overtuigend het voortouw genomen! OM en JmeO waren daarbij belangrijke katalysatoren om deze verandering in gang te zetten.
- Beide organisaties zijn schepen gaan gebruiken voor hun werk. De manier waarop, is heel verschillend. Mercy Ships met een drijvend ziekenhuis. De OM schepen met de grootste drijvende boekenmarkten ter wereld. Als initiatief was dat nieuw!

- Omdat in beide organisaties veel jonge mensen actief zijn, werden ze de bakermat voor de vorming van tal van prachtige toegewijde stellen. Ik kan daar samen met Jeff Fountain over meepraten. Mijn verkering begon op 7 maart 1977, 's middags om 2 uur ... in een OM team!

Er zijn ook verschillen.

- JmeO is ontstaan vanuit de Assemblies of God (de Pinkstergemeenten) in de VS. OM heeft vanaf de start een wat bredere kerkelijke kleur en inbreng gekend. Mijn indruk is dat beide organisatie daarna door de jaren heen wel steeds meer naar elkaar toe zijn gegroeid, alhoewel de aanvankelijke kleur en geur nog wel steeds merkbaar zijn.
- JmeO was in de opstart fase wat meer Amerikaans, terwijl OM al snel Europees werd. Ik herinner me dat in 1973 een meisje uit mijn kerk bij JmeO ging werken in ... Amerika. Terwijl OM toen al werkte in allerlei landen in Oost- en West-Europa, in het Midden Oosten en in India.
- JmeO is wat meer gedecentraliseerd in de organisatie dan OM. Ik heb in de trainingen wel mensen van JmeO ontmoet die me vertelden dat er in het land waar ze werkten ook ander teams van hun organisatie actief waren, maar dat ze daar geen contact mee hadden. In OM is dat niet goed denkbaar. Toch heeft die decentralisatie ook een enorme kracht. Mensen volgen hun hart, hun eigen van God gegeven visies. Ze moeten het daarna zelf doen, met Gods hulp. Dat opent de deur tot een grote mate van persoonlijke betrokkenheid en een super snelle groei, maar ongetwijfeld ook weleens wildgroei.
- JmeO is door de jaren heen qua aantal medewerkers waarschijnlijk enkele keren groter geworden dan OM.
- De DTS is bij JmeO een belangrijke en algemeen bekende speerpunt geworden in het aantrekken van mensen, waardoor er wellicht ook meer nadruk kwam te liggen op training dan bij OM het geval is.

Een oud collega van me verwoordde het zo: *“JmeO en OM zijn twee afdelingen binnen hetzelfde bedrijf”*. De overeenkomsten zijn veel groter dan de verschillen!

Een persoonlijke noot

Toen ik er eind 1971 toe kwam om mijn leven aan Jezus te geven, was dat ook echt mijn hele leven, met alles wat er op en aan zat!

In de zomer van 1972 ben ik met een vriend liftend naar München getrokken, om daar een paar dagen mee te doen in de grootscheepse actie van JmeO tijdens de Olympische Spelen.

Ook mijn toekomst en beroepskeuze had ik in Gods handen gelegd. In een weekend dat mede door JmeO en OM was georganiseerd, heb ik een lange wandeling gemaakt met Wilbert van Laake, medewerker van JmeO. Hij vertelde me toen iets dat ik nooit meer heb vergeten. In feite heb ik het sindsdien aan duizenden anderen doorverteld. Hij zei: *“Joop, jouw leven is net als een schip. Zolang het met trossen aan de kade vast zit, heeft sturen geen zin. Je moet eerst de trossen losmaken en gaan varen. Ga maar gewoon iets doen, dan zal God je wel verder leiden.”*

Voor mij werd dat de aanzet om me aan te melden voor de zomeractie van OM in Italië. Dat was in 1974. Intussen is dit voor mij nu ook precies vijftig jaar geleden. Ik ben er niet meer weggeweest.

De geschiedenissen van Operatie Mobilisatie (OM) en Jeugd met een Opdracht (Jme) lijken op de wonderbare spijziging. Met slechts vijf broden en twee vissen werden duizenden tot verzadiging toe gevoed. De apostelen gingen daarna als eenvoudige mannen vanuit hun eigen kleine Joodse wereldje naar Noord Afrika, Italië, Griekenland, Turkije, Armenië, Perzië, India, Oost Afrika en Arabië. Jezus liet hen zien hoeveel Hij kon doen, met hun weinig. Als zij hun leven en inzet maar steeds in Zijn handen zouden leggen.

Het is mijn gebed voor jou en mij dat dit verhaal en dit gigantische getuigenis van wat God kan doen met twee jonge mensen, een bron van inspiratie zal zijn. Ook voor de komende generatie!

Loren en George zijn beiden vorig jaar gestorven. Enkele dagen voordat George Verwer stierf, zei hij met een gebroken stem in een filmpje op zijn blog: *“Als mensen later aan mij denken, dan hoop ik dat*

ze beseffen dat elk mens de kans zou moeten krijgen om het evangelie te horen of te lezen. Er zijn nog steeds honderden miljoenen die deze kans nog nooit hebben gehad. ... De weg kan soms heel ruw en moeilijk worden. Dat is die voor mij deze laatste jaren ook geweest. Toch moeten we op de één of andere manier doorgaan met door te gaan. 'Wees standvastig en onwankelbaar en zet u altijd volledig in voor het werk van de Heer.'"

Laten we deze woorden meedragen in onze harten, als we straks van hier weer naar huis toe gaan. Samen met het gebed: Heer geef ook mij het voorrecht om een vruchtbaar leven te mogen leiden!